

Mlado Jutro

Št. 16.

V Ljubljani, dne 16. aprila

1939.

Lojze Zupanc:

P A P I R

Čez čas pa je dodal s tišjim glasom: »Res pa je tudi, da izdeluje Slovenija dokaj majhno količino celuloze in da papirnice praviloma ne izdelujejo staničnine same, temveč jo kupujejo, zlasti za boljše vrste papirja. Toda o tem vam bo dalje pač papir vedel najbolje povedati, kako so ga delavci in stroji v papirnici spremenili iz vlakenc lesa v papir.«

Utihnil je.

Kdor ni navajen tovarne in njenega hrušča, mu je tesno pri duši, ko vstopi v prostore, kjer brni številno kolesje, žvižga v hitrem tempu tleska-joče jermenje in se združuje ropot številnih strojev v bučeč vihar, da morajo delavci kričati drug drugemu na ušesa, če se hočejo med seboj sporazumeti. Najhujše je v oddelkih, kjer so nameščeni drobilniki, holandci in kuhalniki. Neznosna vročina puhti od teh strojev, da delavci kar gore v lica.

Vsak dan pripelje tovorni vlak v papirnico več vagonov lesa za pridlovanje lesovine in celuloze. Delavci ga pomečejo iz vagonov na tovarniško dvorišče. Tamkaj potem les čaka, dokler ga ne zvozijo v tovarno, kjer roma od stroja do stroja, spreminjajoč svojo obliko vse dotlej, dokler se ne spremeni v papir.«

»Že spet smo pri tej preklicani celulozi,« se je vmešala v pripovedovanje limona. »Povej nam že enkrat, kaj je to?«

»Počasi, vse boš zvedela,« je zagodrnjal čevljev. »To ti bo pozneje razložil tovariš papir. Jaz bi vam prej le rad povedal, kako je papirna industrija prav za prav razširjena v naši državi. Jugoslavija meri namreč 24.849.425 ha. Od te površine odpade 7.586.000 ha na gozdove. Torej je skoraj tretjina državnega ozemlja pokrita z gozdovi. Največ gozdov je v Bosni in v Sloveniji. Bivša ljubljanska oblast ima 45% površine poraščene z gozdovi. Naj-

boljši smrekov les ima Slovenija. Zato pokupijo papirnice največ smrekovega lesa iz Slovenije, ker je ta najboljše za pridelovanje celuloze. Da sta obrtnost in industrija med vsemi pokrajinami naše države najbolj razširjeni v Sloveniji, to ve danes že vsak otrok, ki obiskuje šolo. Obrtnost v Sloveniji pa je zlasti v trgovini z lesom zelo močna, saj se z njo peča 1655 podjetij ali 12,8% celokupne trgovine. Mnogo lesa, zlasti smrekovega in topolovega, pa pokupijo papirnice, ki jih je v Jugoslaviji precej. V Sloveniji sta najbolj poznani Bonačeva tovarna za lepenko, papir in karton, ki stoji na Količevem pri Domžalah in Združene papirnice Vevče, Goričane, Medvode, d. d.«

»Fiju!« je zažvižgala kost od začudenja. »Česa vsega ti ne veš! Odkod pa tebi tolikšna učenost?«

Čevljev se je zasmel, da je pokazal zobe. Spet se je pobahal, kakor že prej nekajkrat: »V šoli sem od učitelja marsikaj koristnega slišal. Znal je zanimivo pripovedovati. Njegovi učenci so se igranje naučili najtežjih stvari. Tudi jaz sem ga rad poslušal.«

2.

Zdaj so se vsi z radovednostjo v oči zazrli v papir in čakali, da jim bo končno že povedal nekaj o celulozi. Z desnico se je podrgnil po čelu, kakor da hoče zbrati raztresene misli. Potem je med rahlim šepetanjem jesenskih vetrov, ki so se podili nad rečno strugo, zašumel:

»Ko sem vam bil predčerajšnjim povedal zgodovino papirja, sem med drugim omenil tudi, da se je izdelovanje papirja razširilo iz Italije v Nemčijo, kjer so leta 1312. v Ravensburgu postavili že prve mline na stone za razdeljevanje cunj v vlakence. Tista vlakence, pridobljena iz cunj in kemično spojena, so prav za prav sestavljala papir.

Od takrat je minilo že več ko šest sto let. Prve mline na stope za papir so v modernem času nadomestili stroji, ki izdelajo toliko papirja, da ga v sedanjem času ljudem ne zmanjkuje. Povpraševanje po papirju je veliko, stroji pa so izdelovanje papirja pocenili, da si ga danes lahko kupijo tudi revni ljudje. Izdelovanje papirja je v današnjem času torej že popolnoma strojno. Človek sam le uravnava stroje ter jim daje pravilno sestavljeno gmoto, iz katere papir nastaja. Če bi ne bilo strojev, bi bilo težko sproti izdelati tolikšno množino papirja, kolikor ga človeštvo porabi v današnjem kulturnem času. Nič čudnega, saj papir se dandanes ne uporablja samo za tiskanje časopisov, za zvezke, risanke in knjige, ampak se iz njega izdeluje še mnogo drugih izdelkov. V vojnem času, ko je na primer primanjkovalo bombaža in platna za obleke in perilo, pa so iznajdljivi ljudje v sili in stiski pričeli izdelovati blago za obleke celo iz celuloze, ki je bila podobna staničnini za papir. Takšno blago je bilo kajpa slabo in le nekakšen nadomestek bombažastega oz. platnenega blaga. Toda poslušajte raje, kaj vam bom sedaj povedal o nastanku papirja!

Papir sestoji iz vlaken, katerim se dodajo razna polnila in snovi za klejenje, ki imajo svrhu napraviti papir, ki ne vsrkava. Vlakenca so tanke, komaj 3 mm dolge nitke. Prvi papir so Kitajci izdelovali na ta način, da so cunje kuhali in tolkli toliko časa, dokler jih niso razdelili na vlakenca. Ta vlakenca so potem lužili v vodi, da so dobila tako zvano papirno gmoto ali kašo, kakor tej snovi še danes pravijo v papirnicah. Papirno gmoto so Kitajci zajemali iz posod s svilenimi siti. Potem so jo v sitih toliko časa potresali, da je iz nje polagoma odtekla vsa voda. Med tresenjem so se vlakna v sitih kemično spojila ali združila. Nastalo je nekakšno testo, ki so ga z nadaljnjim tresenjem v sitih razvlekli v tanko plast. Takšne tanke plasti testa so pozneje posušili na soncu. Dobili so na ta način nekakšne papirnaté pole, velike ko sita.

Čevelj, ki bi se rad spet pobahal s svojo učenostjo, je brž dejal: »Eh, saj Kitajci so bili lahko prvi, ki so se pečali z izdelovanjem papirja, ko pa so zmeli na razpolago polno svilenih cunj...«

Ampak tukaj mu je pa enkrat le iz-

podletelo. Kajti papir je brž popravil to zмотo, rekoč:

»Res je sicer, da so Kitajci imeli že takrat svilo, ki še danes spada med najdražje blago. Toda da bi vlakenca za izdelovanje papirja pridobivali iz svilenih cunj, to ne drži. To mnenje je krivo. Kajti za izdelovanje papirja prihajajo vpoštev samo cunje, ki vsebujejo vlakenca živalskega ali rastlinskega izvora. Predvsem torej platnene, konopljene, bombažaste, volnene, in jutaste cunje. Način izdelovanja papirja, ki sem vam ga opisal prejle in ki so ga pričeli Kitajci, je bil preprost. Izdelovanja papirja pri Kitajcih je bilo potemtakem ročno. Danes pa, ko so papirnice opremljene s stroji, se papir izdeluje mnogo hitreje in boljše.

Dokler so papirnice izdelovale papir samo z vlakenci, pridobljenimi iz cunj, na svetu ni bilo toliko papirja ko danes. Zato je že v zgodovini papirja omenjeni izum kemično predelane lesne snovi v staničnino ali celulozo, ki izhaja iz Amerike, velike važnosti za nadaljnje izdelovanje papirja.

Zdaj je kost vprašala: »Povej nam, dragi tovariš, kako pa potemtakem papirnice prav za prav izdelujejo papir?«

»Zdaj prihajamo šele k pravi zgodbi o papirju,« je odgovoril papir. »Papirnice so v starih časih pokupile mnogo starih, neuporabnih cunj od cunjarjev, ki so jih le-ti spet kupili od revnih ljudi, ki so cunje zbirali in jih za mal denar prinašali k njim. Delavke v tovarni so cunje odbrale, očistile, potem pa so jih odnesle v posebne stroje, kjer so se cunje skuhale in po potrebi tudi belile. Skuhane cunje so končno zmleli v holandcih. To so stroji, ki se imenujejo po Holandcih in se rabijo za razdeljevanje snovi na vlakna. Po Holandcih se stroji imenujejo pač zato, ker so bili v srednjem veku Holandci največji mojstri v izdelovanju papirja in so oni že leta 1670. izumili stroje za razdeljevanje snovi na vlakna. Ti stroji, holandci imenovani, so na mah izpodrinili zastarele mline na stope.

V sedanjem času pa ne izdelujejo papir samo iz vlaken cunj. Za pridobivanje celuloze, ki je glavna sestavina papirja, se uporablja smrekov les. Za slabšo celulozo, ki se uporablja pri izdelovanju slabega, trdega papirja, pa prihaja vpoštev celo navadna slama.

(Dalje prihodnjik)

Kako so obesili cigana

V starih časih so živeli v metliškem gradu sami grofje, baroni in podoben nebodigatreba. Bili so gospodje, da jih večjih in bogatejših ni bilo v vsej Beli Krajini. Ker so imeli nad podložniki prav vso oblast, so bili tudi njih sodniki...

Toda bili so kaj čudni sodniki! Zgodilo se je, da je lačen cigan ukradel na grajski pristavi tolsto gos. Gos je zagagala in zbudila hlapce s pristave, ki so jo ucvrli v dir za bežečim ciganom. Ujeli so ga in ga zvezanega pripeljali pred metliško gospodo. Gospoda je cigana sodila in ga na smrt obsodila.

Hlapci so pred gradom postavili visoke vislice. Potlej so se ob vislicah zbrali prav vsi grajski — gospoda, dekle, hlapci, pa še meščani so pritekli zijala prodajat. Vsi so hoteli videti, kako bo rabelj obesil tatinskega cigana.

Ko so pripeljali cigana pod vislice, so ga grajski milostno vprašali: »Povej nam zadnjo željo, izpolnjena ti bo!«

Cigan je cigan! Zasmeljal se je, da je pokazal bele zobe in dejal:

»Moja zadnja želja je, da bi me zdajle izpustili in mi vislice podarili. Les ponesem v svoj ostrog, kjer me čaka žena in kup otrok. Iz vislice bom nacepil kalance in skuhal svoji deci žgance!«

Vsi Metličani v smeh, grajska gospoda pa se je resno držala in dejala: »Ne, cigan, to ni mogoče! Kaj drugega povej za zadnjo željo.«

Cigan se je spet zasmeljal, da je pokazal bele zobe. Potlej si je zaradi lepšega zaželel, da bi pipico tobaka pokaditi smel. Prinesli so mu pipo. Ko pa mu je rabelj hotel nažgati tobak v pipi s svečo, se je razhudil: »Kaj, s svečo mi prižigaš pipo? Kaj bi me rad pogubil, da bi za jetiko poginil?«

Hočeš — nočeš je moral rabelj oditi po kresilno gobo in z njo nažgati cigano pipo.

Ko je cigan pokadil pipo, je grajska gospoda v en glas zamrmrala:

»Birič, pokaži, da si tiel! V roko vzemi vrv, vrzi jo ciganu za vrat, da bo odšel v krtovo deželo spat, ker je bil tat...«

Komaj pa je rabelj vrgel ciganu vrv za vrat, se je le-ta pričel na vsa usta krohutati in smejati.

»Aj, nikar za vrat,« je kričal. »Žgačka me, žgačka! Obesite me raje okoli pasu. Okoli pasu me ne bo žgačkalo...«

Tako kričeč je poskakoval pod vislicami kakor mlado žrebe in rabelj mu ni

in ni mogel zadrgniti zanke okoli vratu.

Gospoda je gospoda! Tudi gospoda iz metliškega gradu se je naveličala postaviti ob vislicah, pa je rablju ukazala:

»No, prav, pa zadrigni ciganu zanko okoli pasu, če ga vrv zares žgačka okoli vratul!«



Rečeno — storjeno. Rabelj je opletel ciganu vrv okrog pasu in ga potegnil na vislice. Tamkaj je cigan tri dni visel, toda še ni slovo od tega sveta vzel..

V drugo ga niso smeli obesiti. Postave so bile takšne. Postave pa so včasih veljale za vse, tudi za cigane! Zato ga je na ukaz gospode birič tretji dan z vislic snel ter ga živega in zdravega nagnal izpred gradu.

Cigan se je zahajljal in jo urnih nog domov ubral.

Ker pa so Metličani takrat cigana za trebuh, namesto za vrat obesili, zato še danes nima noben cigan debelega trebuha, ampak je vsak čez pas pretegnjen kakor — suha muha.

Tancer Franci-dijak:

Od kdaj je morje slano



Zivela sta dva brata. Prvi je bil bogat, drugi pa siromašen. Ko se je bli-



praznike. Starejši brat mu je dal gnjat in kruha in je jezen rekel: »Tu imaš, pa pojdi k vragu!« Dobro, pa grem k vragu, si je mislil siromak in je odšel. Po poti je srečal berača. Ta ga je prosil daru in brat mu je odrezal kos gnjati ter kruha. Berač se mu je zahvalil. Kmalu je srečal drugega berača, tudi temu je odrezal kos mesa in kruha. Ko je nato srečal še tretjega berača, je temu dal preostalo meso in kruh. Brez vsega je nadaljeval pot proti peklju. Nasproti mu je prišel sveti Peter in mu je rekel: Trije berači, ki si jih obdaroval, sem bil jaz. Vračam ti gnjat in kruh. Vem, da greš v pekel. Vragi imajo zelo radi prekajeno meso, hoteli ga bodo izvabiti iz tebe. Ti jim ga daj pod pogojem, da ti dajo mlin, ki stoji v kotu in naj ti povedo,



kako se z njim dela. Ta mlin ima namreč to lastnost, da namelje vse, kar si poželiš. Brat je res prišel pred pekel. Peklenščki so že od daleč zavohali suho meso in poželjivo kukali pri oknih in vratih. Brat se je začel s peklenščki pogajati in res so se pobotali za mlin. Povedali so mu tudi, kako se z mlinom ravna. Vesel je odšel brat domov. Odslej je imel vsega dovolj, celo bratu je večkrat posodil mlin. Oba brata sta postala bogata, zato je lastnik mlina dal v časnik oglas, da proda mlin. Oglasil se je trgovec, ki je prevažal sol iz daljnih dežel. Kupil je mlin in ko je bil z ladjo sredi morja, si je mislil: »Zakaj bi jadral po sol v tuje kraje, ko jo bo mogoče tudi moj novi mlin lahko namlel.« Sprožil je mlin in res, iz mlina se je vsipala bela sol. Napolnili so vreče in ko je bilo že vse pol-

žala velika noč, je prišel ubogi k bogatemu in ga prosil, naj mu da kaj za

no, je hotel trgovec ustaviti mlin. Toda ojoj! Pozabil je besede, s katerimi se ustavi mlin. Mlin pa je mel naprej in naprej, vsa ladja je bila že polna soli in se je potopila. Z njo vred se je potopil tudi mlin, ki na morskem dnu še vedno dela sol. Od takrat je morje slano.

Gustav Strniša:

Naša Breda

Naša Breda
le poseda,
delo je ne veseli,
zvezde šteje
in se smeje:
— Sreče zvezda, kje si ti? —

Breda draga,
ne pomaga,
zvezde sreče za te nil
Kdor ne dela,
naj brez jela
in brez sreče sam živi!

Zvezde zlato
nam nad trate
dobri Bog je nasejal,
vsem marljivim,
ljubeznivim,
vsakemu je eno dal!

Vedi Breda,
kdor poseda,
našel je ne bo nikjer,
pa meži naj,
pa strmi naj
kvišku k nebu vsak večer!

Naši planinski vrhovi

Naziv vrha	Planinski sklop	Banovina	višina v m
Triglav	Julijske Alpe	Dravska	2.864
Korab	Korab	Vardarska	2.764
Škrlatica	Julijske Alpe	Dravska	2.738
Aleksandr. vrh	Šar planina	Vardarska	2.702
Djaravica	Prokletije	Zetska	2.656
Jalovec	Julijske Alpe	Dravska	2.643
Perister	Perister	Vardarska	2.600
Grintavec	Kamniške planine	Dravska	2.558
Prisojnik	Julijske Alpe	Dravska	2.547
Solunska glava	Karadžica	Vardarska	2.540
Kočna	Kamniške planine	Dravska	2.539
Bobotov Kuk	Durmitor	Zetska	2.522
Kajmakčalan	Nidže	Vardarska	2.521
Ljuboten	Šar planina	Vardarska	2.496
Kom kučki	Komovi	Zetska	2.484
Maglič	Maglič	Zetska	2.386
Koritnik	Koritnik	Vardarska	2.384
Velivar	Dešat	Vardarska	2.374
Ojstrica	Kamniške planine	Dravska	2.349
Velika Vlasunja	Volujak	Zetska	2.337
Tresec	Julijske Alpe	Dravska	2.275
Crni Kamen	Jablanica	Vardarska	2.257
Galičica	Galičica	Vardarska	2.255
Rujen	Osogovske planine	Vardarska	2.252
Stol	Karavanke	Dravska	2.236
Pločno	Čvrstica	Primorska	2.228
Visitor	Visitor	Zetska	2.210
Jablanov vrh	Sinjajevina	Zetska	2.203
Midžor	Stara planina	moravska	2.169
Storžič	Kamniške planine	Dravska	2.132
Peca	Karavanke	Dravska	2.126
Zekova glava	Bjelasica	Zetska	2.116
Nadkrstac	Vranica	Primorska	2.112
Lupoglav	Prenj	Primorska	2.102
Barice	Treskavica	Drinska	2.079
Vran	Vran Planina	Primorska	2.074
Vlahinja	Bjelašnica	Drinska	2.057
Lelija	Zelengora	Zetska	2.032

Jutrovčki pišejo

Z srcem dobre volje

kmetič gre na polje.

Slovenski kmet kliče svoji lastni grudi! »Bodi pozdravljena vžradoščena slovenska zemlja pod bremenom zlate sreče, ki jo nudiš slovenskemu narodu!« Slovenski kmet prisega, da bo vedno zvest podložnik domovini.

Naš kmet je zgoden kot jutranja zarja. V ranem jutru stopa proti njivici. Nato prične z delom. Njegove krepke roke urno sučejo orodje. On zaupa, da bo delo dobro uspelo. Ko sonce vzhaja, se jutranja rosa leskeče kot biseri. Kmet je prepričan, da je slovenska priroda opremljena z zakladi. Utrujenemu kmetu kaplja raz čela znoj, ki se ne razlikuje od rose. Sonce pripeka, da se utrujenemu delavcu oglašja žeja. Gasit jo gre k bistremu studenčku. Ko použije nekoliko, se vleže pod hladno senco, da se odpočije. Čez nekaj trenutkov pa spet na delo. Opol-dansko sonce pripeka, da tudi zemljo prevzame žeja. Milostivi Bog ji pošlje dež, da se pokrepča in pridelki bolj uspevajo. V jeseni se ne moremo nagledati dobrot, ki nam jih je dala žlahtna slovenska zemlja. Od veselja vsi zakličemo: »Bog Te blagoslovi, a mi Te bomo ljubili, mila slovenska zemljale!«

Hebl Monika, uč. IV. razr. v Remšniku, p. Brezno ob Dravi.

Ljubi stric Matic! Sedaj je bil pust. Pišem Ti kako je naša mama za pust kruh pekla. Ko je mama zamesla kruh, ga je nesla k peku in peki so šli vsi na maskarado in tako je mama ostala s surovim kruhom. Ko je mama nesla kruh k peku ga je nesla najprej čez trg a potem pa čez stransko ulico. Zjutraj, ko smo pa šli zajtrkovat smo videli na mizi še strov kruh in tako potem nismo pri zajtrku imeli kruha ampak je mama skuhalo polento. Potem je pa mama spekla kruh pri bo-tri in vseeno je bil dober, prav dober. Prisrčno Te pozdravlja Tvoja

Micika Petek, uč. 4. rz. I. od. Rogatec.

Dragi stric Matic! Zelo rada bi Te poznala. Ali si star, ali mlad? Ali si suh, ali debel kakor moj očka? Ali imaš brke, ali si obrbit pa celo plešast?

Ali si oženjen? Ali je Tvoja gospa tako huda, kakor moja mama? Koliko pa imaš otročičkov? Le glej, da se bo do radi učili, kakor jaz, ki sem odličnjakinja — in igram že eno leto klavir. Veš kaj Ti še povem? Veliko slik sem že videla v »Mladem Jutru«, Tvoje pa še nikoli. Pusti se vendar enkrat naslikati, da bom videla, kakšen si! Rada bi Tvojo sliko obesila na steno zraven moje mame. Zdaj Te pa srčno pozdravi Tvoja

Milenka Ermenc, uč. III. r. v Borovnici

★

Ljuba Milenka, najbolje je, da Ti kar po vrsti odgovorim na Tvoja vprašanja. Ker bi me tako strašno rada spoznala, se bom dal te dni narisati. Naš slikar, gospod Nikolaj Pirnat, me že nekaj let prosi, naj mu bom vendar že kdaj za model, da napravi lepo risbo. Toda nikoli ne utegnem. Toliko pisem moram prebrati, toliko rokopisov oceniti, da si ne morem utrgati proste ure. Tvoje pisemce me je pa zadelo v živo. Če pomislim, da bi moja slika visela na steni v Tvoji sobi — pa tem moram že nekako najti čas, da si priborim to čast. Torej v eni izmed prihodnjih števil zagledaš moj mili obraz. O ženi, o otrocih in o vnukih nerad govorim. Mimogrede Ti pa lahko zaupam, da imam nekaj tisoč gore-čih prijateljev — in to so Jutrovčki. Med njimi si seveda tudi Ti. Ponosen sem nate, da že tako lepo igraš na klavir. Želim Ti, da bi ti vse življenje poteklo v Ce-duru — to je namreč edini dur, ki nima križev. S to željo končam svoje pisemce in Te prisrčno pozdravljam

Tvoj stari stric Matic.

Miki in Bibi

Miki in Bibi sta kučka dva, oba lepa, oba huda. Kadar rečem »cukarčka«, z ušesi strižeta oba. Miki muce se boji, Bibi pa za njo leti. Ko jo vjame, jo ugrizne a kmalu spet spusti.

Branko Stagljar, dijak III. razr. gimn. v Ljubljani.

Glad nima oči

(Belokrajinska)

(KONEC)

Spet se je razjadal butorajski Marko in zaklel: »Vrag s kislim mlekom! To je jed za stare babe, ki nimajo zob...« Naveličal se je še naprej služiti pri takšnih ljudeh, naveličal se je gladovati, prepozno je spoznal bridko resnico pregovora: »Kdor hodi po selu, dobi po čelu...« Jezen in gladen ko volk, se je tretji dan odpravil nazaj proti Belj Krajini. Lačen, da se mu je temnilo pred očmi, je došel na vrh Gorjancev, kjer so v občestnem jarku še zmerom ležale zavržene češnje. Glad nima oči! Previdno je Marko pobral prvo češnjo. Prijel jo je za pecelj ter jo dvignil iz jarka in pričel od vseh strani ogledovati. Končno je zabrunjal: »Ta ni opljuvana!«

Tako je storil z vsemi češnjami. Ko je že vse pojedel in je nazadnje samo še ena, najdebelejša češnja ležala v jarku, jo je pobral in se zahahljal: »Bogme, ako niso bile one opljuvane, tudi ta ni!« In jo je s slastjo pozobal. —

Ko si je odteščil lakoto, je zaukal, da je odmevalo po vsej belokrajinski kotlini.

Pod večer se je vrnil domov. Butorajci so se mu posmehovali, on pa je vsakega nagajivca zavrnil: »Bogme, kaj se mi smeješ? Domača gora je najbolj zelena!«

In je od tistih dob ostal v vasi in bil še naprej — butorajski pastir.

Posetnice

I V A C A R

T R N

Kaj je gospodična
po poklicu?

Veržica z obeskomi

1 2 — 2 3 — 3 4 — 4 5

Veržica sestoji iz štirih dvozložnih besed, katerih zlogi so naznačeni s številčkami. Besede so povezane: prvi zlog druge besede je enak drugemu zlogu prve — in tako dalje. Prvi zlog prve besede in drugi zlog četrte dasta obesek (: ljubkovalen izraz).

Manica;

Za bistro glavice

1. 2. 3. in

1. 2. 4. in

5. 6. 7. in

5. 8. 7. in

Zamenjajte številke s črkami, da dobite prave besede. To ne bo posebno težko, ker končnice besed itak že imate.

Listnica uredništva

Zagar Marija, dijakinja: Tvoja pesem je prav uspeša. Ali si jo res sama zložila?

★

Gorazd, Mitja in Sava! Tudi jaz se pridružujem Vašim staršem in Vam svetujem: učite se pridno in marljivo, glejte z odprtimi očmi v svet! Naš narod potrebuje mnogo dobrih, pametnih in pogumnih mož. Zarja svetle bodočnosti vstaja. Pristrčno vam stiska desnice Vaš

stari stric Matic.

★

Ka-ma: Pesmi »Denar ni vse« in »Zluma« nista bogvekaj prida. Ostale pesmi objavimo. S križankami in ugankami smo obilno založeni in ne moremo ničesar sprejeti. Pesmice pa le še pošljite!

★

J-R., dijak v Ljubljani: Zaradi pesmic smo Ti že pred tedni odgovorili v listnici uredništva. Križank in podobnih ugank pa ne moremo sprejeti, ker smo že dovolj in več ko dovolj založeni.

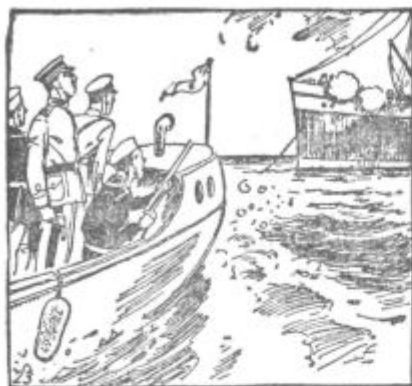
★

Prošnja dobrosrčnim Jutrovčkom: Štirje dečki in tri deklice dveh siromašnih družin prosijo za odloženo obleko in perilo. Vsak dar je dobrodošel. Dajta plemenitih in dobrosrčnih »Jutrovčkov« sprejema uredništvo »Mladega Jutra« v Ljubljani.

★

T. Fr.: Pesem »Slovenski zemlji« ni zrela za tisk. Misel je lepa, pristrčna in topla — toda oblikovno močno šepal

King, detektivski pes



23. Vrgel je samokres od sebe in jel veslati na vse kriplje, med tem ko je postajalo streljanje iz pušk čedalje močnejše. A že čez malo časa sta se begunca v čolnu začudeno spogledala: zdelo se jima je, da ni nočena izmed svinčenk namenjena njima. In res je bilo tako. Tolpa se je bila zbrala na sprednji palubi parnika in je nenehoma streljala na veliki motorni čoln potniške ladje, ki se je zdaj z vso brzino bližal, poln oboroženih častnikov in mornarjev.



24. V tem, ko sta zdaj Jimmy in Mulligan veslala na otok, sta si lahko zložno ogledala boj. Izprva je bilo podoba, da je premoč na strani morskih razbojnikov, kajti za ljudi v malem motornem čolnu je bilo zanesljivo merjenje jako težko. Toda mahoma se je zgodilo nekaj, kar je izpremenilo položaj. Strel iz topa je zagrmel nad vodo; Kitajcem preko glav je pritulila granata in udarila v pločje. Prihajala je z oborožene stražne ladje, ki se je bila nenadoma pojavila na obzorju. Morski razbojniki so takoj izprevideli,

da zanje ni več rešitve. Nadaljnji odpor jim ni mogel več pomagati, kvečjemu bi si nakopali še hujšo kazen. Zato so pometali orožje od sebe in se vdali. Kmalu so bili vsi varno spravljeni, in stražna ladja je odvela Hofangov parnik za seboj.



25. Mulligan in Jimmy sta srečno prispela na obalo. Takoj sta se napotila k Wilsonu ter mu izročila dragoceni zaklad. Trgovec z biseri je bil seveda presrečen in je podaril nekaj izbranih biserov Mulliganu in njegovega nečaku. Pri Wilsonu je Mulligan tudi zvedel, da je obalna policija po radiu obvestila vse ladje, ki so plule mimo obale, naj pomagajo ukrotiti gusarsko ladjo in njeno tolpo.

Mulligan in Jimmy pa sta dobro vedela, da ne bi bila brez Kingove pomoči nikoli živa priplula nazaj na obalo.

Rešitev velikonočne križanke

Vodoravno: 2 in, 4 šiv, 5 med, 8 Una, 9 Ron, 10 aha, 11 Azor, 16 ave, 17 al, 19 Asuan, 22 tir, 24 ose, 26 al, 27 ali, 28 rok, 30 Amerika, 31 Vič, 33 dr, 35 Ra, 36 vi, 37 kit, 40 Ra, 43 en, 45 žir, 46 Rim, 49 era, 50 kap, 51 Ana, 52 Don, 55 ni.

Navpično: 1 miš, 3 ni, 5 Mura, 6 Enoh, 7 Dana, 12 za, 14 ova, 15 Velikonja, 18 kolovrat, 20 si, 21 Ur, 23 velika noč, 25 salo, 27 ar, 29 Tomislav, 32 mi, 33 Drava, 34 radio, 37 kita, 38 krožnik, 39 samostan, 41 Sveta gora, 42 dež, 44 ni, 46 reka, 47 Fran, 48 ma-pa.